

PARAPIJA

NR. 539
JĖZAUS KANĀIOS
(VERBŪ)
SEKMADIENIS
2021 03 28

Pakuonio, Piliuonos ir Viršužiglio parapijų leidinys

www.pakuonioparapija.lt

Kančia mane liguistai traukia. Prieš daug metų pašiau nukryžiuotą Jėzų. Nepavyko man. Daug kartų bandžiau ir nė karto man nepavyko... Todėl, kad niekada nebuvau nukryžiuotas.

Kančios ženklus nesunku nupaišyti. Nesunku nupaišyti kraujais ir ašaromis apsiypylusį žmogaus veidą, bet nupaišyti kančią gali tik kančią kentėjęs. Nefeko man jos iš šalies patirti, tai ir nupaišyti jos negalėjau. Niekas manęs nekankino, todėl nutariau kankinti savo kūrinį, vaiką savo, kad bent jis kančią patirtų. Nutariau daryti taip, kaip Dievas darė. Elgtis taip, kaip Dievas, atiduodamas mums savo sūnų Jėzų. Tik savo sūnų Jėzų nutariau įkūnyti ne žmogaus kūne, bet akmenyje. Akmenyje pakartoti Jo žmogišką gyvenimą ir kankinti Jį, akmeninį savo sūnų, taip, kaip Dievo Sūnų žmonės kankino. Ir nukryžiuoti. Pasišydamas Jėzų, jauną ir gražų, nepatyrčiau tokio džiaugsmo, kokį patyriau Jį niokodamas, kankindamas ir nukryžiuodamas.

Pasibaisėjau savim, bet ir paguoda man buvo. Supratau, kad esu žmogus, kas esu, nes tik žmogus patiria džiaugsmą, kankindamas kitą, o ypač Dievą, tą, kuris myli. Gyvuliams to patirti neduota, nes jie nesukurti pagal Dievo panašumą. Kančios palaimos jie nepatiria. Tik žmogus toks, - norintis suteikti kančią kitam...

“Dėl mūsų Kristus nusizemino, tapdamas klusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties.

Todėl ir Dievas Jį išaukštino ir padovanojo Jam vardą, kilniausią iš visų vardų.“

Fil 2, 8-9

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ ŠKAITINIAI

Iz 50, 4–7; Ps 21, 8–9. 17–20. 23–24; Fil 2, 6–11

Psalmės atliepas

O Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?

Evangelija pagal Morkų (11, 1–10)

Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Kančia pagal Morkų 14, 1–15, 47

Prisiartinęs prie Jeruzalės pro Belfagę ir Betaniją, ties Alyvų kalnu, Jėzus pasiuntė du savo mokinius, tardamas: „Eikite į kaimą, kurį matote, ir, vos įžengę į jį, rasite pririštą asilaitį, kuriuo dar nekas iš žmonių nėra jojęs. Atriškite jį ir atveskite. Jeigu kas nors paklaustų: ‘Ką čia darote?’ , atsakykite: ‘Jo reikia Viešpačiui; jis netrukus jį sugrąžins’ “. Nuėję įjėdu rado pakelėje asilaitį, pririštą prie vartų, ir atrišo jį. Kai kurie iš ten stovinčių klausė: „Ką jūs darote, kam tą asilaitį atriškate?“ O jie atsakė, kaip Jėzus buvo jiems liepęs, ir tie leido jį vestis. Jie atveda asilaitį pas Jėzų, apdengia jį savo apsiaustais, ir Jėzus užsėda ant jo. Daugybė žmonių tiesė ant kelio savo drabužius, kiti klojo žalias šakeles, nukirstas laukuose. Priekyje ir iš paskos einantys šaukė: „Osana! Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu! Šlovė besiantinančiai mūsų tėvo Dovydo karalystei! Osana aukštybėse!“

Evangelijos komentaras:

Šia Evangelija ištrykšta liturginės šventės džiaugsmas, įvedantis į Didžiosios savaitės susikaupimą, kai apmąstysime Jėzaus kančią.

Štai pagaliau atėjo metas, ir Jėzus viešai, nebesislėpdamas, su Mesijui priderama pagarba įžengia į Jeruzalę švęsti paskutinių savo gyvenimo žemėje Velykų. Prieš įžengiant į miestą, užtenka kelių Jėzaus nurodymų dviem mokiniams bei pastarųjų paklusnumo, ir štai tartum savaime susiformuoja iškilminga procesija, taikytina Izraelio karaliams jų karūnavimo dienai. Reikia manyti, kad kai kuriems iš tų, kurie tiesia Jėzui ant kelio drabužius, kerta ir kloja ant žemės medžių šakas, bei šaukia Jam: „Hosana Dovydo Sūnui!“, šie gestai yra nuoširdaus atsidavimo Jėzui bei ateinančiai Jo karalystei išraiška. Tačiau didelė dalis tų, kurie dabar šaukia Jam „Hosana“, po kelių dienų reikalauja Piloto kieme: „Ant kryžiaus Jį!“

Jėzaus mesijinio įžengimo į Jeruzalę įvykyje, Dievo žodžių, pasakytų per pranašą, išsipildymas Jėzaus veiksmuose beveik pasiekia kulminaciją. Nuo pat užgimimo visi Jo veiksmai buvo dieviško plano, atitaisyti žmonijai užsitrauktą nemalonę tobulai pagarbinant Tėvą, įgyvendinimas. Jis visos Jeruzalės akivaizdoje yra tas romusis karalius, jojantis ant asilės, apie kurį kalbėjo pranašas, ir į kurį yra sudėtos Jo laukiančios tautos viltys. „Taip, aš esu karalius“, pasakys Jis atvirai po kelių dienų Jį apklausiančiam Pilotui. Tačiau Jo karaliavimo būdas visiškai neatitinka Izraelio politinio išsivadavimo ir viešpatavimo kitoms tautoms šalininkų normų. Kančios metu Jo sostas bus Kryžius, o karūna – erškėčių vainikas. Visą šią žmonių paniekos bei žiaurumo taurę Jis priims iš Tėvo rankų su avinėlio romumu, kad savo mirtimi sunaikintų mirtį ir visiems žmonėms laimėtų gyvenimą. Jo karaliavimo rezultatas – tai žmonijos išlaisvinimas iš nuodėmės vergijos.

Tiek to, kad laikinosios mesijanystės iliuzijų paveikta minia visos šitos gelmės dar nesuvokia. Svarbu, kad dabar, Šventosios Dvasios įkvėpimo pabudinta, ji iš visos jėgų šaukia Jėzui: „Hosana! Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu! Hosana aukštybėse!“ Luko Evangelijoje randame Jėzaus repliką Verbų sekmadienio šūknius norintiems nutildyti fariziejams: „Jei šitie tylės – akmenys šauks!“ (Lk 19, 40). Ir tai rodo, kaip svarbu Jėzui yra Jo mažutėlių džiūgavimas Jo akivaizdoje, kaip mielas Jam yra jų širdies atvirumas šlovinimo dvasiai. Šie šūknesiai Jėzaus širdžiai – tai sužadėtinės meilės giesmė sužadėtinui – Jam, kuris ateina vaduoti sužadėtinės, parodydamas savo meilę iki galo.

Išsikime ir mes pasitikti mūsų mylimojo Mokytojo bei Karaliaus Jėzaus iš Nazareto. Leiskime širdžiai išsilieti džiaugsmo šūknesiais, garbinančiais Jo dievišką prigimtį ir skelbiančiais Jo karališką pasiuntinybę. „Hosana Dovydo Sūnui!“

Apie kančią

Kančia? Kiekviena tema, kuri šį žodį užmena, iš anksto rizikuoja būti palaikyta nepopuliaria. Kančia yra vienas tų žodžių, pro kuriuos mes, jei tik galime, stengiamės skubomis praslinkti, o kartą nepasprunkamai sulaikyti, ties jais sustojame tik labai nenoromis. Tai žodžiai, užmenantys klausimus, kuriems sutikti mes paprastai neturime drąsos. Per baugūs jie mums atrodo. Toks yra kančios klausimas.

Jei kančios klausimas mums būtų tik neįdomus, tai mes galėtume pro jį visiškai abejingai praeiti, kaip praeiname pro kitus neįdomius, atseit mūsų neliečiančius dalykus. Deja, pro kančios tikrovę nesuinteresuotai, abejingai bei nerūpestingai praeiti mes negalime. Joks kitas klausimas taip arti mūsų nėra kaip kančios klausimas. Nėra nė vieno kuris šį klausimą aplenkėtų. Kančia – mūsų visų dalis. Jos šešėlis gaubia visą mūsų laimės ieškojimą.

Kančios svarstymai nepopuliarūs, tačiau reikšmingi. Bėgdami nuo kančios klausimo, tariant, „užsimiršdami“, mes drauge bėgame ir slepiamės nuo mūsų pačių, mūsų pačių dalios. Ir atvirksčiai, kančios klausimo atvirybėje mes naujai atveriamė akis į mus pačius ir į pačias tamsiausias būties gelmes. Kančia nėra tikrai paprastas faktinis mūsų gyvenimo apribojimas, bet taip pat, ir visų pirma, didelis žmogiškosios egzistencijos uždavinys. Pastarosios tikrybė, tariant aukštumas, reikalauja, kad žmogus priaugtų šiam uždaviniui. Žmogus yra tiek vertas, kiek jis yra priaugęs ir net praaugęs kančią, kiek jis pajėgia išverti jos nepalaužtas ir išlikti ištikimas savo žmogiškajam aukštumui. Kančios nuveikime ryškiausiai apsireiškia žmogiškosios jėgos šaltiniai ir jo galios paslaptis. Šia prasme kančia ir yra vienas didžiųjų žmogaus bandymų ir drauge jo vertės matų. Todėl Ernstas Jungeris, vienas pokarinės Vokietijos rašytojas-mąstytojas, parafrazuodamas žinomą posakį „pasakyk – pasakysiu“, ir teigia: pasakyk kaip tu sutinki kančią, pasakysiu kas tu esi.

Kaip formuluojamas krikščioniškas atsakymas į klausimą apie kančią?

Kalbėdama apie kančią ir Biblija labiau analizuoja egzistencinę jos pusę. Jai ne tiek rūpi kančios atsiradimo, kiek apsiėjimo su ja klausimai. Kaip elgtis kančios akivaizdoje? Kur ieškoti paguodos? Kaip gyventi kančioje? Filosofas J. Habermasa yra pasakęs: "Kaltės, vientvės, kančios bei mirties akivaizdoje žmogaus būseną iš esmės yra nepaguodžiama". Tačiau vienoje ar kitoje iš šių būsenų tenka atsidurti visiems, todėl būtinai reikalinga viltis, padedanti neatmesti šiuos svarbius keturis gyvenimo komponentus. Šios skirtingos, sudėtinės situacijos – realios, jos tiesiog yra, egzistuoja. Ir mes turime tai pripažinti. Mes privalome pripažinti kančią, negalime jos šiaip sau imti ir atmesti, pašalinti iš mūsų gyvenimo.

Kančia kaip atpuolimo nuo Dievo padarinys.

Senajame Testamente kančia traktuojama kaip nuopuolio pasekmė, kaip žmogaus atpuolimo nuo Dievo rezultatas. Dievas yra gyvenimo kūrėjas. Žmogus per savo nuodėmę pats pasitraukė iš bendrystės su Dievu. Šio pasitraukimo nuo Dievo padarinys yra kančia ir mirtis. Žmogus pats atitraukė nuo gyvenimo ir pasuko savo keliu, kaip atpildą už tai užsitraukdamas mirtį.

Įdomu tai, kad tą patį žodį, kuriuo Naujajame Testamente apibūdinamas nuodėmiavimas, vartoja ir Homeras savo pasakojimuose apie lankininką, prašauantį pro tikslą. Iš to išeina, kad nusidėti reiškia nepataikyti į tikslą. Žmogus nepataiko į tikslą, kuriam buvo sukurtas. Neatsitiktinai Senajame Testamente pirmiau pasakojama apie religinį nuopuolį, o tik paskui apie socialinį, broližudystę. Broližudystė yra atsiskyrimo nuo Dievo padarinys. Kai pažeistas santykis su Dievu, nutinka dalykai, kuriuos mes vadiname nuodėme, nors jie iš esmės yra jau tik nuodėmės pasekmė. Kančia ir mirtis yra nuodėmės pasekmė.

Parapijos skelbimai

VELYKŲ ŠVENTIMAS

Pakuonio bažnyčioje:

- KETVIRTADIENIS. Eucharistija - 18 val.
- PENKTADIENIS. Kančios, Kryžiaus liturgija - 18 val.
- ŠEŠTADIENIS. Velykų vigilija - 21 val.
- PRISIKĖLIMO RYTAS. Eucharistija - 8 val.

Viršužiglio bažnyčioje:

- VELYKŲ SEKMADIENIS, PRISIKĖLIMO Eucharistija - 10 val.

Piliuonos koplyčioje:

- VELYKŲ SEKMADIENIS, PRISIKĖLIMO Eucharistija - 12 val.

VERBŲ SEKMADIENIS

Jėzaus Kančios sekmadienis

Dalyvavimas Eucharistijos šventime ir Verbų procesijoje visada išreiškia mūsų sutikimą, pasitikimą Jėzaus kaip Mesijo, kuris anuomet buvo sutiktas Jeruzalėje.

DIDYSIS KETVIRTADIENIS

Paskutinės Vakarienės diena

Šį vakarą Jėzus, mylėdamas savuosius pasaulyje, parodė jiems savo meilę iki galo. Plaudamas kojas mokiniams Jis paliko mums vienas kito tarpusavio meilės ir atsidaavimo pavyzdį. Kada tik laužome duoną ir geriamo iš taurės, mes skelbiame Viešpaties mirtį ir Jo prisikėlimą – tokia šį vakarą dovanojamos Eucharistijos prasmė.

DIDYSIS PENKTADIENIS

Kristaus kančios, Kryžiaus pamaldos

Šioje dienoje ypatingas dėmesys yra skiriamas Jėzaus kančiai ir mirčiai ant kryžiaus. Kryžiaus pamaldų metu apmąstysime visą Jėzaus kančios istoriją pagal evangelistą Joną, pagarbinkime kryžių išskirtiniu būdu – pabučiuosime ir prieš jį atsiklaupsime.

Šį vakarą Bažnyčia nešvenčia Eucharistijos, nes Jėzus miršta, Jo nėra.

Didžiojo Penktadienio liturgijos pabaigoje bus galimybė asmeniinei adoracijai. Ir iki Didžiojo Šeštadienio Velykų vigilijos šventimo bus galimybė kiekvienam asmeniškai pabūti bažnyčioje. Ateikite ir pabūkite su Tuo, kuris mūsų neišsžadėjo.

DIDYSIS ŠEŠTADIENIS

Velykų vigilijos (JĖZAUS PRISIKĖLIMO) liturgija

Ši naktis – tai visų Liturgijų širdis, centras. Ji prasideda saulei nusileidus ir tęsiasi iki ryto, kada pirmieji saulės spinduliai budėjusiai bendruomenei skelbia apie Jėzaus prisikėlimą.

Didžiojo Šeštadienio VELYKŲ VIGILIJAI Pakuonio bažnyčioje (o taip pat ir Viršužiglio bažnyčioje sekmadienį Priskėlimo Eucharistijos šventimui), Krikšto pažadų atnaujinimui atsineškite savo Krikšto žvakę. Kažkiek žvakių bus paruošta Pakuonio bažnyčioje prieš Velyknakčio šventimą, neturintys galėsite pasiimti. Jas užsidegę atnaujinsime savo tikėjimą.

DIDYSIS SEKMADIENIS

Viešpaties Jėzaus prisikėlimas

Velykų pirmoji diena – diena su Priskėlimu. Krikščionys sugrįžta darsyk išgyventi džiaugsmo, kad kapas tuščias, kad Jėzus prisikėlė. Šiame ryte ar dienoje yra švenčiama pati nuotaikingiausia Eucharistija, su džiaugsmu Jėzui nugalėjus mirtį. Šiuo džiaugsmu dalinamės tarpusavyje vieni kitus sveikindami ir savo bičiulių būryje švęsdami šią didžiausią mūsų tikėjimo šventę.

„Mūsų velykinis Avinėlis – Kristus jau paaukotas. Tad švęskime šventes su Viešpačiu“.

Palaimingų Jums Tikėjimo šventimo dienų!

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NORDBankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.